

مروری بر گیاه هوفاریقون (*Hypericum perforatum L.*)حسنعلی نقدی بادی^{۱*}، غلامرضا امین^۲، مریم مکی زاده تفتی^۳، سیدعلی ضیایی^۴

- ۱- استادیار پژوهش، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، تهران
 ۲- دانشیار، گروه فارماکوتکونوزی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 ۳- کارشناس ارشد، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، تهران
 ۴- استادیار پژوهش، گروه پژوهشی فارماکولوژی و طب کاربردی، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، تهران
- *آدرس مکاتبه: تهران، خیابان انقلاب اسلامی، خیابان قدس، خیابان بزرگمهر غربی، شماره ۹۷
 صندوق پستی: ۱۴۴۶-۱۳۱۴۵، تلفن: ۶۶۹۵۰۴۴۷، ۶۶۴۶۲۱۷۹ (۰۲۱)، نمابر: ۶۶۴۶۵۵۵۴ (۰۲۱)
 پست الکترونیک: Naghdi@imp.ac.ir, Naghdibadi@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۸۳/۱۰/۲۸

تاریخ تصویب: ۸۴/۱۰/۱۰

چکیده

هوفاریقون با نام علمی *Hypericum perforatum L.* یک گیاه علفی دائمی از خانواده *Hypericaceae* است که بومی غرب اروپا، آسیا و شمال آفریقا می باشد. اهمیت این گیاه در چند سال اخیر به عنوان یک داروی گیاهی به خصوص برای درمان افسردگی ملایم تا متوسط به طور قابل توجهی افزایش یافته است. ترکیبات موثر اصلی این گیاه شامل هیپرفورین (یک فلوروگلوکوسینول پرنبله شده) و هیپیرسین (یک نفتودیانترن) می باشد. البته ترکیبات موثر بیولوژیکی دیگری نظیر فلاونوئید و تانن نیز در این گیاه وجود دارد. هرچند هیپیرسین به عنوان یک ترکیب کلیدی در اندازه گیری کیفیت و ارزیابی هوفاریقون مورد استفاده قرار می گیرد ولی مطالعات اخیر نشان داده که هیپرفورین ممکن است عامل ضدافسردگی این گیاه باشد. به هر حال، هوفاریقون یک گیاه پر فروش است که دارای جایگاه ارزشمندی در بازار جهانی می باشد.

کل واژگان: هوفاریقون، هیپیرسین، هیپرفورین، افسردگی

مقدمه

هوفاریقون، علف چای، هزارچشم یا گل راعی با نام علمی *Hypericum perforatum* L. و اسامی انگلیسی Amber, Klamath weed, Goat weed, St. John's wort, Tipton weed, Hardhay یک گیاه دارویی ارزشمند از خانواده هوفاریقون (Hypericaceae یا Clusiaceae) می باشد [۱،۲]. این گیاه یک علف هرز خطرناک برای احشام و یک محصول با ارزش برای جمع آوری کنندگان گیاهان وحشی برای صنعت می باشد. استفاده از این گونه به عنوان یک داروی گیاهی مخصوصاً برای درمان افسردگی ملایم تا متوسط استفاده آن را در چند سال اخیر به طور قابل توجهی افزایش داده است و این نکته که تجارت هوفاریقون حدود ۲۱۰ میلیون دلار در آمریکا و ۵۷۰ میلیون دلار در سراسر دنیا می باشد، خود مویده همین مطلب است [۳]. زراعت هوفاریقون در اروپای غربی طی ۵ سال گذشته گسترش یافته است به طور مثال در آلمان سطح تولید در سال ۱۹۹۷ به ۳۰۰ هکتار رسیده در حالی که در سال ۱۹۹۲، این میزان ۱۵ هکتار بوده است [۴].

گیاهشناسی

هوفاریقون گیاهی است علفی و پایا که در سال اول دارای رشد بطنی رویشی و خزنده است و رشد مطلوب و گل دهی آن از سال دوم به بعد آغاز می شود [۱،۲].

این گیاه دارای ساقه های علفی و دایمی زیادی با ارتفاع ۵۰ تا ۱۰۰ سانتی متر و قطر ۳ تا ۵ میلی متر می باشد [۶،۷]. مقطع عرضی ساقه کروی و دارای دو برآمدگی است که آن را از سایر گونه ها متمایز می سازد [۶]. هوفاریقون دو نوع ساقه تولید می کند. ساقه های گل دهنده که هر ساله از روی طوقه خارج شده و معمولاً قرمز رنگ و دارای انشعابات فراوانی در انتها می باشد. این ساقه ها در اواخر زمستان شروع به رشد کرده و در بهار به گل می روند. ساقه های رویشی که بدون گل بوده و در اواخر تابستان یا پاییز از روی طوقه خارج شده و به طول ۳۰ سانتی متر رشد می نمایند [۷].

برگ های این گیاه بدون دم برگ، متقابل، کشیده، با انتهای گرد و بدون بریدگی می باشد. روی برگ ها دو نوع نقاط تیره و

روشن دیده می شود. نقاط روشن در تمام سطح برگ پراکنده هستند و محل تجمع اسانس می باشند. نقاط تیره در حاشیه برگ ها وجود دارند و محل تجمع هیپرسیسین (ماده موثر مهم گیاه) می باشد [۸،۹]. به هر حال هوفاریقون از نظر مرفولوژی [برگ] به سه نوع برگ پهن، برگ باریک و حد وسط تقسیم بندی شده است. در واریته های برگ باریک و برگ پهن نسبت طول برگ به عرض آن به ترتیب ۳/۲ و ۲ می باشد [۱۰]. غلظت مواد موثر در برگ واریته های برگ باریک حدود ۲ تا ۳ برابر بیشتر از واریته های برگ پهن است. جمعیت های برگ پهن دارای تعداد غده کمتری نسبت به جمعیت های برگ باریک هستند که بیانگر همبستگی بین تعداد غدد و میزان هیپرسیسین می باشد [۱۱].

هوفاریقون دارای دو نوع ریشه می باشد. ریشه راست (اصلی) که تا عمق حدود ۷۰ سانتی متر در خاک نفوذ می کند و ریشه های فرعی که در عمق ۵ تا ۸ سانتی متری سطح خاک قرار دارد و تولید جوانه های نابه جایی می نماید که سپس به ایجاد گیاه جدید منجر می شود [۱۲].

گل های آن به رنگ زرد روشن با قطر ۳-۱ سانتی متر و دارای تقارن شعاعی بوده و گرده افشانی توسط حشرات انجام می گیرد [۱۳]. گل آذین به صورت گرزن دو سویه بوده و نقاط تیره روی گلبرگ، کاسبرگ و پرچم ها در اوایل تا اواخر تابستان ظاهر می شود [۱۴].

میوه آن به صورت کپسولی به طول ۸-۷ میلی متر و قهوه ای رنگ می باشد [۱۵]. بذور سخت، قهوه ای رنگ، دارای پوسته مشبک، بدون اندوسپرم و کوچک (۱×۰/۵ میلی متر) با وزن هزاردانه ۰/۱ تا ۰/۱۲ گرم می باشند [۱۶،۱۷].

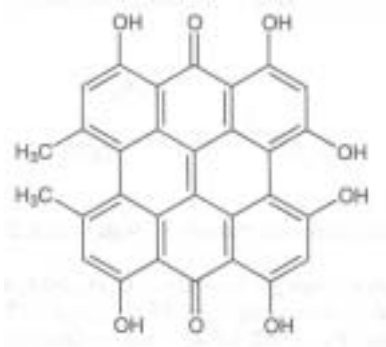
ترکیبات شیمیایی

ترکیبات موثر بیولوژیکی مختلفی در این گیاه وجود دارد ولی اجزای موثر اصلی آن شامل: هیپرفورین (یک فلوروگلوکوسینول پرنیله شده) و هیپرسیسین (یک نفتودیانترون) می باشد [۱۷]. به هر حال، ترکیبات شیمیایی گیاه هوفاریقون به شرح ذیل است:

مشتقات آنتراکینونی (نفتودیانترون ها)

نفتودیانترون ها که به میزان ۰/۱ تا ۰/۱۵ درصد در هوفاریقون وجود دارند شامل هیپرسیسین (شکل شماره ۱) و

شکل شماره ۱- ساختمان شیمیایی هیپرسیین

تانن‌ها می‌باشند). میزان روتین، هیپروزید و ایزوکوئرستین به ترتیب ۱/۶، ۰/۹، ۰/۳ درصد گزارش شده است [۱۷].

فلوروگلوکوسینول‌های پرنبله شده

شامل هیپرفورین (۲ تا ۴/۵ درصد)، ادهیپرفورین (۰/۲ تا ۱/۹ درصد) و آنالوگ‌های اکسیژنه هیپرفورین می‌باشد (شکل شماره ۲) [۱۹، ۲۰]. مطالعات اخیر نشان داده که هیپرفورین که یکی از مشتقات فلوروگلوکوسینول است، ممکن است ماده موثر ضدافسردگی باشد [۳].

تانن‌ها

به میزان (۹ - ۸ درصد) و نوع آنها دقیقاً مشخص نیست [۱۷].

سایر فلها

شامل کافئیک، کلروژنیک، پارا - کوماریک، فرولیک، پارا- هیدروکسی بنزوئیک و واتیلک اسیدها می‌باشد [۱۷].

روغن‌های فرار

بخش عمده (بیشتر از ۳۰ درصد) روغن‌های فرار هوفاریقون، متیل-۲-اکتان (هیدروکربن اشباع شده) می‌باشد. ترکیبات دیگری از قبیل n - نونان و مقادیر جزئی از قبیل متیل - ۲- دکان و ان - آندکان (هیدروکربن‌های اشباع شده) [۲۱]، α و β پینن، α - ترینئول، ژرانیول و مقادیر جزئی از میرسن و لیمونن (مونوترپن‌ها)، کاربوفیلن و هیومیولن (سزکویی‌ترین‌ها) نیز در آن وجود دارد [۲۰].

پسودوهیپرسیین و پیش‌ماده‌های آنها پرتوهیپرسیین، پرتوپسودوهیپرسیین و ترکیب نادر سیکلوسودوهیپرسیین هستند. پیش‌ماده‌های مذکور تحت تاثیر نور به ترکیبات حلقوی هیپرسیین و پسودوهیپرسیین تبدیل می‌شوند [۱۸]. بنابراین عصاره‌گیری بایستی در تاریکی انجام شود زیرا در نور، تبدیل پرتوهیپرسیین و پرتوپسودوهیپرسیین به هیپرسیین و پسودوهیپرسیین افزایش می‌یابد. البته این تبدیل بایستی به وسیله تشعشع تسریع شود زیرا خطر تجزیه نوری وجود دارد [۱۱]. هیپرسیین یک ماده کینونی است و در اکثر منابع علمی به عنوان مهمترین ماده موثر هوفاریقون ذکر شده است. این ماده در نقطه‌های سیاه رنگ که روی اندام‌های مختلف گیاه تشکیل می‌شوند وجود دارد [۱۰].

تحقیقات نشان داده که میزان هیپرسیین و پسودوهیپرسیین در گل بیشتر از ساقه و برگ می‌باشد [۳]. تعداد غدد تیره حاوی هیپرسیین در وارسته‌های برگ باریک و برگ پهن هوفاریقون متفاوت می‌باشد که سبب تفاوت در میزان هیپرسیین می‌گردد و به عنوان مثال، نتایج مطالعات روی جمعیت‌های مختلف هوفاریقون که در استرالیا انجام گردیده در جدول شماره ۱ آمده است [۶، ۱۱].

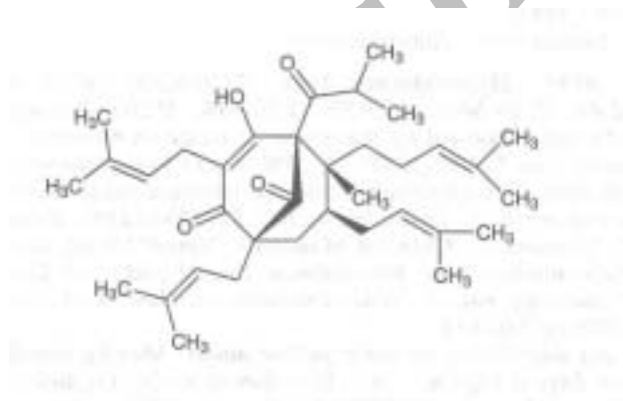
فلاونوئیدها

شامل فلاونول (مثل کامپفرول، کوئرستین)، فلاون‌ها (مثل هیپروزید، ایزوکوئرستین، کوئرستین، روتین)، بی‌فلاونوئیدها از قبیل بی‌آپی ژنین (یک فلاون)، آمتوفلاون (یکی از مشتقات بی‌آپی ژنین) و کاتیشن‌ها (فلاونوئیدهایی که اغلب همراه با

جدول شماره ۱- میزان هیپرسیسین و تراکم غدد تیره و روشن در برگ جمعیت‌های مختلف هوفاریقون

تراکم غدد (تعداد غده در میلی‌متر مربع)				برگ‌های تحتانی (غدد روشن)	میزان هیپرسیسین (ppm)	جمعیت	وارتیه
کل	غدد تیره	غدد روشن	برگ‌های میانی (غدد روشن)				
۲/۱۷	۰/۳۳	۱/۸۴	-	-	۳۷۰	Orange 1	برگ پهن
۲/۰۹	۰/۳۴	۱/۷۵	۰/۹۸	۰/۴۸	۴۸۰	Orange 2	
۵/۲۶	۰/۴۲	۴/۸۴	-	-	۱۲۵۰	Mudgee	
۷/۲۶	۰/۵۰	۶/۷۶	۱/۷۲	۱/۱۷	۱۰۵۰	Coolah	برگ باریک
۶/۰۹	۰/۴۳	۵/۶۶	۱/۶۵	۰/۹۴	۱۳۷۰	Tuena	

شکل شماره ۲- ساختمان شیمیایی هیپرفورین

دیگر اجزا

شامل اسیدها (ایزو والریانیک، نیکوتینیک، میریستیک، پالمیتیک، استئاریک)، کاروتنوئیدها، کولین، نیکوتین‌آمید، پکتین، β - سیتوسترول، هیدروکربن‌های اشباع شده با زنجیره مستقیم یا راست (C_{16} , C_{30}) و الکل‌ها (C_{28} , C_{26} , C_{24} می‌باشد [۲۱]).

منشا و پراکنش

منشای این گیاه بیشتر اروپا، غرب سیرری تا شمال غرب چین، آسیای صغیر، نواحی مدیترانه، شمال آفریقا، کانادا و استرالیا می‌باشد و در ایران در نواحی شمال، شمال غرب، شمال شرق و غرب، استان‌های فارس، کهگیلویه و دامنه

کوه‌های البرز وجود دارد [۲۲].

ژنتیک و اثر آن بر عملکرد کمی و کیفی

تحقیقات متنوعی در زمینه جمعیت‌های هوفاریقون و تاثیر توده (ژنوتیپ) و همچنین اختلاف آنها از نظر مورفولوژیکی و ترکیبات شیمیایی انجام شده است که در ذیل به برخی از آنها اشاره می‌گردد:

نتایج تحقیقی در لیتوانی نشان داده که تنوع مورفولوژیکی و شیمیایی در جمعیت‌های وحشی *H. perforatum* وجود دارد و جمعیت‌های وحشی برای پروژه‌های اصلاحی و توسعه واریته‌های زراعی مناسب هستند. این جمعیت‌ها از نظر ارتفاع گیاهان، طول کاسبرگ، وزن ماده خام، عرض گل‌آذین،

در تحقیق دیگری، مشخص شد میزان هیپریسین در کل اندام‌های گیاه هوفاریقون در منطقه نواسکوتیا از ۰/۰۱۲ تا ۰/۰۲۹ درصد ماده خشک متغیر می‌باشد در حالی که میزان هیپریسین کل اندام‌های گیاه در شمال غربی ایالات متحده از ۰/۰۰۱ تا ۰/۰۴۶ درصد در ماده خشک متغیر است. مطالعات در سوئیس نیز نشان داده که غلظت‌های هیپریسین در گل‌ها از ۰/۲ تا ۰/۵ درصد ماده خشک متغیر است و بافت‌های گل دارای هیپریسین بیشتری می‌باشند. در تحقیق دیگری که در مونتانا و کالیفرنیا انجام شده میزان هیپریسین از ۰/۰۱ تا ۰/۰۸ درصد ماده خشک و پسودوهیپریسین از ۰/۰۸ تا ۰/۶۲ درصد گزارش شده است [۳].

مشاهده شده که نتاج حاصل از والدین دیپلوئید هوفاریقون دارای سطح پلوئیدی ثابت و بیشترین میزان هیپریسین هستند. تنوع مشاهده شده در نتاج والدین دارای سطوح بالاتر پلوئیدی ممکن است ناشی از ویژگی‌های مشخصه تکثیر برای این گونه‌ها باشد [۲۷]. به هر حال شناخت رابطه بین مشخصات مورفولوژیکی و وجود ترکیبات ثانویه می‌تواند کمک موثری به تشخیص علت اصلی تفاوت جمعیت‌های هوفاریقون بنماید [۱۰]. به هر حال، هوفاریقون گیاهی است تتراپلوئید با عدد کروموزومی پایه $x=8$ ($2n=32$) که سطوح مختلف پلوئیدی از خود نشان می‌دهد [۲۸]. در بررسی‌های دیگر بروز حالت آپومیکیسی در این گیاه به اثبات رسیده است [۲۹].

اکولوژی

این گیاه در کشورهای مختلف جهان به عنوان علف هرز مزارع مطرح بوده و به انواع آب، هوا و خاک‌ها سازگار می‌باشد. شرایط کمی سایه و آفتاب کامل را ترجیح می‌دهد و خاک‌های سبک با زهکشی خوب و دارای pH بین ۶ تا ۷ برای کشت این گیاه مناسب است [۳۰]. عوامل محیطی مختلفی بر رشد و عملکرد کمی و کیفی این گیاه تاثیر دارند که تاثیر فاکتورهای اقلیمی درجه حرارت و نور به شرح ذیل می‌باشد:

درجه حرارت بر میزان هیپریسین گیاه نیز تاثیر داشته و یک رابطه خطی فزاینده بین میزان هیپریسین و درجه حرارت مشاهده شده است [۳۰]. بیشترین میزان هیپریسین و تانن موجود در هوفاریقون در دمای بیشتر از ۱۴ درجه سانتی‌گراد

مشخصات برگ‌ها، تراکم غدد تیره متفاوت می‌باشند. همچنین این بررسی نشان داده که طول برگ، فاکتور اصلی تاثیرگذارنده روی غلظت فلاونوئید در گونه *H. perforatum* مورد مطالعه بوده است [۲۳]. نتایج تحقیق دیگری در لیتوانی نشان می‌دهد که اختلافات قابل توجهی در میانگین ارتفاع گیاهان، تعداد میان‌گره، طول و عرض گلبرگ‌ها، وزن گل‌ها، برگ‌ها، ساقه‌ها و وزن مواد خام دارویی در میان جمعیت‌ها وجود دارد. در جمعیت‌های طبیعی *H. perforatum* تنوع زیادی در میزان هیپریسین (۰/۰۳ تا ۰/۱۲۴ درصد)، پسودوهیپریسین (۰/۰۴۹ تا ۰/۲۴۷ درصد)، روتین (۰/۱۹۵ تا ۰/۹۴۱ درصد)، هیپروزید (۱/۰۵۱ تا ۱/۷۱۱ درصد)، کوئرستین (۱/۲۵۸ تا ۲/۰۳۸ درصد) و کامفرول (۰/۱۹۲ تا ۰/۳۴۳ درصد) وجود دارد. همچنین مشاهده شده که بین میزان نفتودیانترون‌ها و تیپ مرفولوژی گیاه *H. perforatum* رابطه قابل توجهی وجود دارد [۲۴].

در تحقیقی بر روی توده‌های مختلف گیاه هوفاریقون در شرایط مزرعه‌ای در کرج مشخص شد اثر توده (ژنتیک) بر عملکرد وزن تر و ماده خشک از نظر آماری معنی‌دار بوده ولی روی میزان هیپریسین تاثیری نداشته است. از طرفی مشاهده شد که میزان هیپریسین تحت تاثیر سال (شرایط محیطی) قرار گرفته است، به عبارت دیگر، عملکرد کمی تحت تاثیر ژنتیک (توده) و عملکرد کیفی تحت تاثیر شرایط محیطی (سال) بوده است. به هر حال توده‌ها از نظر عملکرد کمی با هم متفاوت ولی از نظر عملکرد کیفی (میزان هیپریسین) مشابه بوده‌اند و توده H3 از کشور مجارستان (Hortus Botanicus Instituti Plantarum Medicinalum, Budakalasz, Hungaria) دارای بالاترین عملکرد کمی و کیفی بوده است [۲۶، ۲۵]. البته در تحقیقی بر روی توده‌های مختلف گیاه هوفاریقون در شرایط مزرعه‌ای مشخص شد که توده و منطقه روی میزان ترکیبات تاثیر دارند. توده روی میزان همه ترکیبات به استثنای بی‌آپی ژنین و هیپرفورین تاثیر دارد و یک فاکتور کلیدی برای کشت موفق و اقتصادی این گیاه می‌باشد. همچنین ژنتیک و محیط بر پارامترهای طول گل و طول گیاه، تاثیر داشته و اثر متقابل توده و محیط نیز بسیار معنی‌دار است. البته محیط بیشتر بر اندازه گیاه، تاثیر دارد و اثر متقابل منطقه و توده بر عملکرد ماده خشک گل و گیاه بسیار معنی‌دار می‌باشد [۴].

حاصل می‌شود [۸].

هوفاریقون گیاهی است روز بلند که حداکثر گل و ماده موثر را در اوایل تابستان تولید می‌نماید [۳۲].

زراعت

الف- تکثیر

هوفاریقون را به روش‌های زیر می‌توان تکثیر نمود:

۱- **بذر:** هوفاریقون به راحتی توسط بذر تکثیر شده و زمان مورد نیاز برای جوانه‌زنی بذر هوفاریقون بین ۷ تا ۲۸ روز متغیر است و در حدود ۵۰ درصد بذر طی یک هفته پس از کاشت جوانه می‌زنند [۸،۳۳].

استراتیجیکاسیون بذر در دمای ۱۰-۲۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ روز جوانه‌زنی را تسریع می‌کند. بذر هوفاریقون به یک دوره ۶ - ۴ ماهه جهت پرسی نیاز دارند تا برای جوانه‌زنی آماده شوند و پس از ۱۲ ماه به حداکثر میزان جوانه‌زنی خواهند رسید [۳۴]. جوانه‌زنی بذر هوفاریقون بدون اعمال تیمار غیرقابل پیش‌بینی و کم است. درصد جوانه‌زنی بذر شسته شده (با آب جاری به مدت ۳ روز) تقریباً دو برابر بیشتر از بذر شسته نشده است (۶۹ درصد در مقابل ۳۴ درصد) که دلیل آن را حذف مواد بازدارنده جوانه‌زنی ذکر نموده‌اند [۳۵]. نور بر جوانه‌زنی بذر تازه تاثیر دارد و درصد جوانه‌زنی بذر تازه را بهبود می‌بخشد ولی بر بذر کهنه تاثیر زیادی ندارد. درجه حرارت نیز بر جوانه‌زنی بذر کهنه تاثیر نداشته ولی درجه حرارت پایین (۱۵ درجه سانتی‌گراد در مقابل ۲۰/۳۰ درجه سانتی‌گراد) درصد جوانه‌زنی بذر تازه را افزایش می‌دهد [۲۲].

۲- **قلمه ساقه:** این گیاه را می‌توان از طریق قلمه‌های ساقه نیز تکثیر نمود که در این صورت قلمه‌های چوب نرم در اواخر تابستان با استفاده از سیستم مه‌پاش ریشه‌دار می‌شود [۸،۳۶].

۳- **ریزوم و تقسیم بوته:** هوفاریقون را می‌توان از طریق ریزوم‌های موجود در قاعده ساقه و تقسیم بوته نیز تکثیر نمود [۲،۳۷].

۴- **کشت بافت:** در تحقیقی با استفاده از محیط کشت RM و هورمون BAP نشان داده شد که هوفاریقون یک گیاه «باززایی‌کننده» قوی بوده و توانایی تولید شاخه‌های نابجای فراوانی دارد [۳۸].

ب- کاشت (زمان، روش و...)

بعضی از محققین، بهترین زمان کاشت بذر را در اوایل پاییز و بعضی دیگر اوایل بهار ذکر کرده‌اند [۳۷]. در بعضی مطالعات، جهت تهیه نشاء، بذر را در نیمه دوم بهمن ماه در گلخانه کشت و سپس نشاءها را در اواخر اردیبهشت ماه به زمین اصلی منتقل نموده‌اند [۲۷].

بستر کاشت بذر این گیاه در اغلب موارد خاک لومی شنی نرم است و معمولاً بذر به طور سطحی کشت و توسط یک لایه پیت نرم به ضخامت ۵ میلی‌متر پوشانده می‌شود [۱۵]. در تحقیقات مختلف عمق مناسب کاشت بذر هوفاریقون ۰/۵ سانتی‌متر گزارش شده است [۳۹].

چنانچه هوفاریقون به صورت رویشی تکثیر گردد بهتر است فواصل بین ردیف‌ها را ۷۰-۶۰ سانتی‌متر و فواصل بین بوته‌ها روی ردیف را ۳۰-۲۵ سانتی‌متر انتخاب نماییم [۳۷]. در تحقیقی با کشت هوفاریقون در دو فاصله کاشت ۵۰ × ۵۰ و ۲۵ × ۵۰ سانتی‌متر مشخص شد که فاصله کاشت هیچ تاثیری بر آغاز گل‌دهی ندارد و میزان عملکرد اندام مورد استفاده در فاصله کاشت ۲۵ × ۵۰ هفت برابر بیشتر از فاصله کاشت ۵۰ × ۵۰ سانتی‌متر می‌باشد [۳۹].

در خصوص نیاز غذایی این گیاه مطالعات متعددی انجام شده که به اختصار در ذیل به بعضی از آنها اشاره می‌گردد:

- کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار محصول سال اول را افزایش نمی‌دهد ولی در سال دوم این تیمار کودی همراه با کاربرد مالچ پلاستیکی باعث بهبود میزان محصول می‌گردد [۴۰].

- در آزمایش‌های گلدانی، مصرف ۱/۳ گرم نیتروژن در گلدان، بیشترین محصول را بر اساس وزن خشک تولید کرده است در حالی‌که با کاربرد ۱/۸ گرم ازت در هر گلدان، میزان محصول کاهش یافته است. در این تحقیق میزان هیپریسین نیز تغییر مشابهی را نشان داده است [۴۱].

- مطالعه دیگری نشان داد که مصرف ۶۰ کیلوگرم نیتروژن، ۸۰ کیلوگرم اکسید فسفر و ۱۲۰ کیلوگرم اکسید پتاس بیشترین محصول را بر اساس وزن تر در سال اول و دوم تولید می‌نماید (به ترتیب ۴/۱، ۹/۵ تن در هکتار) [۴۲].

ج- برداشت

موجب افزایش مرغوبیت می شود زیرا غلظت هیپریسین و پ سودوهیپریسین در بافت برگ که بخش عمده بیوماس گیاه است (۲۴ درصد) افزایش می یابد [۱۰].

د- عملیات پس از برداشت

عملیات خشک کردن در سایه انجام می گیرد و چنانچه عملیات خشک کردن در آفتاب انجام شود بیش از ۸۰ درصد هیپریسین موجود در هوفاریقون طی پروسه خشک کردن گیاه از بین می رود [۸]. تحقیقات نشان داده که بیشترین میزان هیپریسین و پ سودوهیپریسین در طی خشک کردن توسط ماکروویو بدست می آید [۴۷]. در تحقیقی، هوفاریقون را ۳ تا ۵ روز در دمای ۳۵ درجه سانتی گراد تا رسیدن به وزن ثابت خشک نمودند. سپس نمونه های خشک شده را در کیسه های مات در دمای اتاق نگهداری نمودند [۴].

موارد استفاده

استفاده در طب سنتی

در طب سنتی ایران، گیاه هوفاریقون به عنوان ضد افسردگی، مدر و ضد درد و همچنین ضد عفونی کننده و ترمیم کننده زخم ها مصرف دارد [۴۸]. همچنین در منابع دیگر، استفاده از این گیاه در درمان اختلالات عصبی به ویژه افسردگی و میگرن ذکر شده است. مهمترین خواص این گیاه که توسط حکمای قدیمی برشمرده شده اند عبارتند از مدر، تب بر، ضد درد، ضد نفرس، رماتیسم و اسپاسم های مزمن گوارشی، سقط جنین، درمان سیاتیک، درمان بیماری های عفونی مانند سفلیس، سل، اسهال خونی، سیاه سرفه، دفع کرم و درمان مالاریا [۸]. از موارد استفاده دیگر این گیاه، درمان زخم ها، سوختگی ها، آفتاب سوختگی، برص و نیش حشرات خزننده ذکر شده است [۴۹].

آثار فارماکولوژی و مصرف درمانی

۱- اثرات ضد افسردگی

با توجه به مطالعات انجام شده روی اثرات ضد افسردگی هوفاریقون، هیپرفورین گزینه ارجح تری نسبت به هیپریسین برای مسؤول اثر بودن این خاصیت مطرح می باشد. البته برای

برداشت این گیاه به صورت قطع پیکر رویشی گیاه از ۱۰ سانتی متری سطح خاک انجام می شود [۴، ۲۷]. متابولیت های ثانویه در گیاه به طور غیریکنواخت یافت می شوند که عمدتاً در گل ها تجمع داشته و برای بهبود کیفیت اندام خشک گیاه هوفاریقون بایستی مراحل نمو گل را در برداشت مورد توجه قرار داد [۴۳]. مطالعات متعددی در زمینه تعیین مناسب ترین زمان برداشت انجام شده که به برخی از آنها اشاره می گردد:

- در تحقیقی زمانی که ۲۰-۱۰ درصد گل ها باز شده اند و بقیه در مرحله غنچه هستند زمان مناسب برداشت ذکر شده است. البته بیشترین عملکرد (تر و خشک) و بیشترین میزان هیپریسین در مرحله ریزش گلبرگ ها به دست آمده است [۴۳].

- در آزمایشی دیگر برداشت زمانی توصیه شده که یک گل آذین دارای حداقل ۴ گل شکوفا باشد [۴۴].

- در تحقیق دیگری، بیشترین میزان هیپریسین در جوانه باز نشده گل مشاهده شد [۸].

- تحقیق دیگری در خصوص تعیین زمان برداشت نشان داده که بهترین زمان برداشت، موقعی است که ۵۰ درصد بوته ها به گل رفته باشند [۲۷].

- تحقیقات نشان داده که کمترین میزان هیپریسین در برگ ها و ساقه های هوفاریقون طی زمستان مشاهده می گردد [۷].

- در تحقیقی دیگر مشخص شد که با شروع بهار و فصل جدید رشد و ظهور گل آذین، غلظت هیپریسین سریعاً افزایش می یابد و در اوایل تابستان یعنی زمانی که گل دهی تقریباً به پایان رسیده و کپسول ها در حال تشکیل شدن هستند به حداکثر میزان می رسد. سپس میزان هیپریسین همچنان که گل ها و کپسول ها طی تابستان می رسند کاهش می یابد [۴۵].

- مطالعات نشان داده بیشترین میزان روتین، هیپروزید و ایزوکوئرستین طی مراحل رشد رویشی و غنچه دهی حاصل می شود در حالی که بیشترین میزان کوئرستین و هیپریسین طی مرحله گلدهی به دست می آید [۴۶].

- در تحقیقی مشخص شد که برداشت سرشاخه هوفاریقون برای حصول میزان مناسب هیپریسین و پ سودوهیپریسین زمانی است که گیاهان، مرحله گرده افشانی را گذرانده و گل آذین ها به طور عمده دارای گل باز هستند. جمع آوری در مرحله غنچه

بالینی در خصوص تاثیر هیپریسین در درمان بیماری‌های ایجاد شده توسط رتروویروس‌ها آغاز شده و از این گیاه به عنوان یک کاندید برای کنترل بیماری «ایدز» نام برده شده است [۵۸،۵۹].

هیپریسین تحت نور فعال شده و تولید رادیکال اکسیژن می‌نماید که ماده موثر اصلی بر ضد رتروویروس‌ها می‌باشد و اثرات ضد ویروسی بر ویروس HIV و دیگر ویروس‌ها دارد [۳]. تحقیقات روی بیماران HIV مثبتی که عصاره هوفاریقون دریافت داشتند اثرات مثبت ایمونولوژیکی شامل افزایش تعداد سلول‌های CD4 را نشان داده است [۶۰]. گزارش شده که فلاونوئید و کاتشین دارای اثراتی بر ضد ویروس آنفلونزا می‌باشند [۶۲]. همچنین گزارش شده که هایپریسین و پسودوهایپریسین در شرایط *in vitro* از ویروس‌های HIV و تب‌خال (تیپ ۱ و ۲) جلوگیری می‌کنند [۶۴،۶۳،۶۲،۲۸].

۴- اثرات آنتی باکتریال

گزارش شده که هایپرفورین دارای اثرات آنتی باکتریال در برابر *Staphylococcus aureus* می‌باشد [۶۵]. فعالیت آنتی باکتریال هایپرفورین در برابر باکتری‌های گرم مثبت *Corynebacterium* و *Streptococcus pyogenus* و *difteriae* گزارش شده است و تاکید شده که اثرات آنتی باکتریال هایپرفورین فقط در غلظت‌های بالا مشاهده می‌شود و هایپرفورین از رشد هیچ کدام از باکتری‌های گرم منفی جلوگیری نمی‌کند [۶۷].

۵- استفاده در صنایع

هوفاریقون به عنوان یکی از منابع مهم رنگ در صنایع رنگرزی می‌باشد و برای رنگ آمیزی ابریشم و پشم به رنگ قرمز استفاده می‌گردد. جوشاندن پیکر رویشی هوفاریقون همراه با زاج سبز منجر به ایجاد رنگ زرد برای صنایع رنگرزی می‌گردد [۶۸].

داروهای ساخته شده از گیاه هوفاریقون

از این گیاه در دنیا فرآورده‌های دارویی متعددی نظیر کپسول Hypercaps، قرص و کپسول Hypericum STADA، قرص Hypericum 300، Hypericum Syxyl S

تعیین اینکه کدام ترکیب شیمیایی مربوط به اثر ضد افسردگی است نیاز به تحقیق بیشتری می‌باشد و مکانیزم عمل دقیق برای اثر ضد افسردگی گیاه هوفاریقون مشخص نیست. مطالعات تصادفی کنترل شده نشان می‌دهد که عصاره هوفاریقون به عنوان ضد افسردگی استاندارد در افسردگی خفیف تا متوسط موثر است [۲۳]. آزمایش‌های تصادفی دوسوکور روی بیماران با افسردگی خفیف تا متوسط نشان می‌دهد که عصاره هوفاریقون موثرتر از دارونما و دارای اثرات مشابهی با فلوکستین، ایمی پیرامین و سرتالین می‌باشد [۵۰،۵۱،۵۲،۵۳].

در مطالعه‌ای روی ۶ زن ۵۵ تا ۶۵ ساله دارای افسردگی مشاهده شد بعد از مصرف عصاره هایپریسین با اندازه‌گیری نور آدرنالین و دوپامین موجود در ادرار، میزان ۳ - متوکسی - ۴ - هیدروکسی فنیل گلیکول که مارکری برای واکنش ضد افسردگی می‌باشد به طور معنی‌داری افزایش یافت و در مطالعه مشابهی که ۱۵ زن که عصاره استاندارد هوفاریقون مصرف کرده بودند علائم بهبود عصبانیت، بی‌قراری، پر خوابی، بی‌خوابی، افسردگی و بی‌اشتهایی مشاهده گردید و اثرات جانبی مشاهده نشد [۵۵].

۲- اثرات بهبود زخم و سوختگی

در بسیاری از مطالعات عصاره هوفاریقون اثرات آنتی باکتریال و بهبود زخم‌ها را نشان داده، به طور مثال در مطالعات *in vivo* و *in vitro* عصاره هوفاریقون اثرات مثبت زیادتری نسبت به سولفونیل آمید بر آلودگی *Staphylococcus aureus* داشته است [۵۶]. مطالعه‌ای در آلمان نشان داده که پماد حاوی عصاره گل‌های هوفاریقون علاوه بر آثار آنتی‌سپتیک، در مدت زمان کوتاهی سوختگی را درمان می‌کند که بر اساس این گزارش، سوختگی درجه یک با استفاده از این پماد ۴۸ ساعته بهبود می‌یابد و سوختگی درجه ۲ و ۳ با مصرف هوفاریقون سه مرتبه سریعتر از استفاده از روش‌های رایج بهبود می‌یابد [۵۷].

۳- اثرات ضد ویروسی

اثرات ضد ویروسی هایپریسین در برابر HIV و هپاتیت C گزارش شده است و همچنین از اوایل دهه ۹۰ آزمایش‌های

[۶۹] و در ایران نیز قطره هایپیران و قرص پرفوران ساخته و به بازار عرضه شده است [۷۰].

موارد منع مصرف و احتیاط مصرف [۷۱]

- ۱- پیش از قرار گرفتن در معرض نور خورشید، درمان با UV یا آفتاب درمانی: طبق یک تحقیق یک تک دوز ۳۶۰۰ میلی گرم عصاره استاندارد یا ۶۰۰ میلی گرم سه بار در روز به مدت ۱۵ روز که ۰/۳ درصد هایپریرسین دارد، باعث افزایش حساسیت به نور به UV-A بعد از یک دوز و افزایش حساسیت به نور UV-A و خورشید بعد از چند دوز دارو شده است.
- ۲- درمان افسردگی شدید: هوفاریقون در درمان افسردگی شدید نباید مصرف شود زیرا نشان داده شده که این گیاه در اشکال خفیف تا متوسط افسردگی موثر بوده است (مصرف خوراکی در مطالعات انسانی). اگرچه طبق یک تحقیق اثر هوفاریقون در افسردگی شدید همپای ایمی پرامین بوده در حالی که عوارض جانبی کمتری نیز داشته است.
- ۳- مصرف در بارداری: در بارداری به خاطر اثرات قاعده آور و سقط آور و محرک اعمال رحمی منع مصرف دارد.
- ۴- مصرف در شیردهی: با توجه به نبود مستندات علمی، بهتر است با احتیاط مصرف شود.

تداخلات دارویی [۷۱]

هوفاریقون باعث القای آنزیم های کبدی می شود که مهمترین آنها سیتوکروم P450 3A4 در کبد و دیواره روده ها است. این القا باعث کاهش غلظت سرمی بسیاری از داروها می شود که در ادامه توضیح داده شده است:

- ۱- مصرف هوفاریقون همراه با مهارکنندگان آنزیم مونوآمین اکسیداز (MAO) ممکن است اثرات این دسته داروها را تقویت کند و این به دلیل مهار مونوآمین اکسیداز به وسیله گزانتون ها (برون تن) و تعدادی از ترکیبات فلاونوئیدی می باشد (برون تن). پیشتر توصیه می شد که از مصرف داروها و غذاهایی که مهارکننده مونوآمین اکسیداز هستند همراه با هوفاریقون اجتناب شود. اما این مسأله دیگر اهمیت ندارد (تجربی). هر چند بیمارانی که مهارکنندگان MAO را همزمان

با هوفاریقون مصرف می کنند برای ردیابی اثرات تجمعی باید به پزشک مراجعه کنند .

۲- از آنجایی که عصاره هوفاریقون از بازجذب سروتونین جلوگیری می کند (برون تن) همراه با داروهای مهار کننده بازجذب سروتونین (SSRI) ممکن است باعث سندرم سروتونین شود (گمانه زنی). در صورت مصرف همزمان با داروهای مثل فلوکستین، پاروکستین، فلودکسامین، سرتالین، سوماترپتان و نفازودون باید بیمار تحت مونتور پزشک قرار گیرد. به طور کلی توصیه می شود چنانچه هوفاریقون همراه با SSRI مصرف شود لازم است به نیمه عمر طولانی داروی SSRI و هوفاریقون (حدود ۹ ساعت) توجه گردیده و بیمار باید از لحاظ سیستم عصبی، سردرد، عرق کردن، و آشفتگی تحت نظر پزشک قرار گیرد.

۳- در صورت مصرف همزمان هوفاریقون با سیکلوسپورین، اثر سیکلوسپورین در اثر افزایش متابولیسم کم می شود. به همین منظور توصیه می شود بیمارانی که قصد پیوند عضو دارند خودسرانه و بدون مشورت پزشک از هوفاریقون همراه با سایر ایمونوساپرسیوها استفاده نکنند. در یک گزارش موردی، فردی که دو کلیه پیوندی داشت همزمان با سیکلوسپورین، اقدام به مصرف هوفاریقون نمود که به علت سرعت متابولیسم سیکلوسپورین و کاهش غلظت سرمی آن دچار پس زدن پیوند شد که با قطع مصرف هوفاریقون مسأله برطرف شد. همچنین نشان داده شده که هوفاریقون سبب می شود گلیکوپروتئین - پی که پروتئین انتقال دهنده است و در کاهش غلظت داخل سلولی داروها از جمله سیکلوسپورین شرکت دارد، القا شود.

۴- در صورت مصرف همزمان دیگوسکین با هوفاریقون، ممکن است غلظت سرمی دیگوسکین از طریق تداخل با جذب روده ای، کاهش یابد. پس در این صورت بیمار باید پایش شود.

۵- مصرف همزمان اتوپوزاید با هوفاریقون به دلیل وجود هایپریرسین منجر به تحت تاثیر قرار گرفتن اثر ضدسرطانی اتوپوزاید می شود. بهتر است بیمارانی سرطانی، هوفاریقون را همراه با داروهای شیمی درمانی حاوی مهار کننده توپوایزومراز مثل اتوپوزاید و تنی پوزاید مصرف نکنند .

۶- مصرف همزمان هوفاریقون با ایندیناویر (مهارکننده HIV

۹- نشان داده شده است که هایپریسین موجود در هوفاریقون، بروز افزایش حساسیت به نور را تشدید می‌کند. مصرف همزمان این گیاه با داروهایی که توانایی ایجاد این حالت را دارند مثل امپرازول، پیروکسیکام، فنوتیازین‌ها، سولفونامیدها و تتراسایکلین، زمینه ایجاد این حساسیت را بیشتر می‌کند. پیشنهاد می‌شود افرادی که این دو گروه داروها را با هم مصرف می‌کنند به مدت طولانی در معرض نور خورشید قرار نگیرند.

۱۰- عصاره گیاه اثر خواب‌آوری و مخدر الکل را زیاد می‌کند و اثر رزپین را آنتاگونیست می‌نماید (مصرف خوراکی در موش سوری).

۱۱- داروهای دیگری که غلظت سرمی آنها کم می‌شود عبارتند از: آنتی‌هیستامین‌های غیرخواب‌آور مثل لوراتادین، سیتیزین و ترفنادین؛ مهارکننده کانال‌های کلسیم مثل نیفدیپین، آملودیپین و وراپامیل؛ داروهای کاهنده چربی خون از خانواده احیاکنندگان HMGCOA مثل سیمواستاتین، آتروواستاتین و لووستاتین؛ باریتورات‌ها مثل فنوباریتال و پریمیدون؛ پنزودیازپین‌ها مثل دیازپام، لورازپام، کلردیازپوکساید، آلپرازولام؛ آنتی‌بیوتیک‌های ماکرولید مثل اریترومایسین، داروهای کاربامازپین، کتوکونازول و کورتیزون.

پروتئاز) باعث افزایش متابولیسم دارو، ایجاد مقاومت و باعث ناکارآمدی درمان می‌شود. بیماران دارای HIV یا سایر بیماری‌های مزمن ممکن است رو به افسردگی بروند و خودسرانه هوفاریقون مصرف کنند، در حالی که در این موارد باید با پزشک مشورت کنند. هرچند که این گیاه ممکن است اثر ضدویروس HIV داشته باشد.

۷- مصرف همزمان این گیاه با داروهای ضدبارداری خوراکی باعث متابولیسم بیشتر اتینیل استرادیول، یعنی ترکیب استروژنی این داروها می‌شود و ممکن است لکه‌بینی رخ دهد با اینکه هنوز دلیل محکمی مبنی بر آنتاگونیست شدن اثر داروهای ضدبارداری خوراکی توسط هوفاریقون وجود ندارد ولی بهتر است خانم‌هایی که به هیچ وجه قصد بارداری ندارند از مصرف توام این دو خودداری کنند.

۸- هوفاریقون ممکن است سطوح پلاسمایی داروهای دسته وارفارین مثل فنپروگومون و دی‌کومارول را کاهش دهد. بنابراین افرادی که از ضد انعقادها دسته وارفارین استفاده می‌کنند در صورت استفاده از هوفاریقون باید فاکتورهای انعقادی خود را کنترل نمایند.

منابع

۵. آزادی رحمان. فلور ایران. تیره گل راعی. موسسه

تحقیقات جنگل‌ها و مراتع. ۱۳۷۸، شماره ۲۷، صفحه ۶۲.

6. Schulz V, Hansel R and Tyler VE. Rational phytotherapy. Springer- Verlag. Berlin Heidelberg. 1998.

7. Campbell MH, May CE, Southwell IA, Tomlinson JD and Michael PW. Variation in *Hypericum Perforatum* L. (St. John's wort) in New South Wales. *Plant Protection Quarterly*. 1997; 12: 64- 66.

8. Hobbs Ch. St. John's wort. St John's wort. Herbal gram. 1996; 35: 18-32.

9. Curtis JD and Lersten NR. Internal secretary structure in *Hypericum* (Glusiaceae): *H.Perforatum* L. and *H. balearicum* L. *New Phytol*. 1990; 114: 571- 580.

۱. صمصام شریعت هادی. پرورش و تکثیر گیاهان دارویی.

انتشارات مانی. اصفهان. ۱۳۷۴، صفحه ۴۲۰.

2. Crompton CW, Hall IV, Jensen KIN and Hildebrand P. The biology of Canadian weeds. *Hypericum Perforatum* L.. *Canadian J. Plant Science*. 1988; 68: 149- 162.

3. Sirvent TM, Walker L, Vance N and Gibson DM. Variation in hypericins from wild populations of *Hypericum perforatum* L. In the Pacific Northwest of the U.S.A. *Economic Botany*. 2002; 56: 41- 48.

4. Buter B, Orlacchio C, Soldati A and Berger K. Significance of genetic and environmental aspects in the field cultivation of *Hypericum perforatum*. *planta medica*. 1998; 64: 431- 437.

10. Walker L, Sirvent T, Gibson D and Vance N. Regional differences in hypericin and pseudohypericin concentrations and five morphological traits among *Hypericum perforatum* plants in the north western United States. *Can. J. Bot.* 2001; 79:1248-1255.
11. Southwell JA and Campbell MH. Hypericin content variation in *Hypericum perforatum* L. *Australia Phytochemistry*. 1991; 30:475-478.
12. Campbell MH and Delfosse ES. The Biology of Australian weeds: *Hypericum perforatum*. *The Journal of the Australian Institute of Agricultural Science*. 1984.
۱۳. صانعی شریعت‌پناهی محمد. مرفولوژی و فیزیولوژی میوه. انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۵۸، صفحه ۳۹۴.
14. Cooke GW. Fertilizing for maximum yield. Crosby Iockwood staples. London. 1976, P: 297.
15. Campbell MH, Briese DT and Delfosse ES. *Hypericum Perforatum* L. *Biology of Australian weeds*. 1995; 1: 149- 167.
۱۶. صانعی شریعت‌پناهی محمد. ساختار و رده‌بندی گیاهان آوندی (تألیف گی‌دیسون). چاپ اول. انتشارات مرکز نشر دانشگاهی. ۱۳۶۷، صفحه ۴۶۶.
17. Barnes J, Anderson A and Phillipson D. St. John's wort (*Hypericum perforatum* L.): A review of its chemistry, pharmacology and clinical properties. *Journal of pharmacy and pharmacology*. 2001; 53: 583-600.
18. Upton R. St John's wort, *Hypericum perforatum*. Quality control, analytical and therapeutic monograph. Herbalgram. 1997, 40, P: 32.
19. American Herbal Pharmacopoeia. St John's wort. *Hypericum perforatum*. Quality control. Analytical and therapeutic monograph. American Botanical Texas. 1997.
20. Bisset NG and Wichtl M. Herbal drugs and phytopharmaceuticals. 2001, PP: 273-5.
21. Brondz I, Greybrok T, Aasen AJ. n-Alkanes of *Hypericum perforatum*: A revision. *Phytochemistry*. 1983; 22: 295-296.
22. Campbell MH. Germination, emergence and seedling growth of *Hypericum perforatum* L. *Weed Resaerch*. 1985; 25: 259-266.
23. Radusiene J and Bagdonaite E. Phenotypic Variation in *Hypericum Perforatum* L. and *H. maculatum* crantz Wild Populations Lithuania. The Haworth Press, Inc. All rights reserved. 2002.
24. Bagdonaite E, Zygmunt B and Radusiane J. Morphological and chemical evaluation of St. John's wort *Hypericum perforatum* from Lithuania. *Herbu Pobnica*. 2001; Tom, xlvii, Nr 4.
۲۵. نقدی‌بادی حسنعلی. مقایسه ژنوتیپ‌های گیاه هوفاریقون. طرح پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی. ۱۳۸۲، صفحه ۹۶.
۲۶. نقدی‌بادی حسنعلی، ضیایی سیدعلی، میرجلیلی محمدحسین، اهوازی مریم، خلیقی‌سیگارودی فرحناز، حبیبی خانایانی بهنام فراهانی ابوالفضل. تغییرات عملکرد کمی و میزان هیپریرسین توده‌های مختلف گیاه دارویی هوفاریقون. فصلنامه گیاهان دارویی. ۱۳۸۲، شماره یازدهم، صفحات ۶۷-۵۹.
27. Brutovska R, Cellarova E and Dolezel J. Cytogenetic variability of *in vitro* regenerated *Hypericum perforatum* L. plant and their progenies. *Plant Science*. 1998; 133: 221- 229.
28. Meruelo D, Lavie G and Lavie D. Therapeutic agents with dramatic antiretroviral activity and little toxicity at effective doses: aromatic polycyclic diones hypericin and pseudohypericin. *Proc. Natl. Acad. Sci.* 1988: 85; 5230-5234.
29. Martonfi P and Brutovsk R. Apomixis and hybridity in *Hypericum perforatum*. *Folia Geobotanic Phytotaxonomy*. 1996; 31: 389-396.

- mighioramento dipiante officinal. Trento, Italy, 2-3 giugno. 1994, PP: 627- 630.
40. Dragland S. Trial cultivation of St. John's wort (*Hypericum Perforatum* L.). *Norsk Landbruksforskning*. 1996; 10: 175- 179.
41. Lieres A, Volkmann B and Von Lieres Relationship between fertilizer, nutrient withdrawal and composition of different medicinal plants in a pot experiment. *Nachwachsende, Rohstoffe, Extensivierung, Stillegung*. 1994, PP: 541- 4.
42. Kalbasi M, Filsoot F and Rezainejad Y. Effect of sulfur treatments on yield and uptake of Fe and Mn by corn, sorghum and soybeans. *J. Plant Nutrition*. 1988; 11: 1353- 1360.
43. Hevia F, Berti M, Wilckens R and Cifuentes P. Quality and yield in St. John's wort (*Hypericum perforatum* L.) Harvested in different phenological stages. *Acta Agronomica Hungarica*. 2002; 50: 349-358.
44. Schuett H. Morphologische, phytochemische und botanische untersuchungen zur selection hypericin, pseudohypericin und flavonoid reiche *Hypericum Perforatum* L. (St John's wort). *Dissertationes Botanicae, Band 263* 1996.
45. Southwell IA and Bourke CA. Seasonal variation in hypericin content of *Hypericum Perforatum* L. (St John's wort). *Phytochemistry*. 2001; 56: 437- 441.
46. Bagdonaite E. Evaluation of phenotypic diversity of *Hypericum* L. species and possibilities for their application. Summary of doctoral thesis biomedical sciences, botany, O4B. Vilnius University. Lithuania. 2003.
47. Brantner A, Kartnig T and Quehenberger F. Comparative Phytochemical investigations of *Hypericum perforatum* L. and *Hypericum maculatum* Crantz. *Scientia Pharmaceutica*. 1994; 62: 261-276.
48. امین غلامرضا. متداولترین گیاهان دارویی سنتی ایران. معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۱۳۸۴. صفحه ۱۹۸.
۳۰. یزدانی داراب، شهنازی سحر و سیفی حامد. کاشت، داشت و برداشت گیاهان دارویی. چاپ اول. پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی. ۱۳۸۳، جلد اول. صفحه ۱۶۸.
31. Jensen KIN, Gaul SO, Specht EG and Doohan DJ. Hypericin content of Nova Scotia biotypes of *Hypericum Perforatum* L. *Can. J. plant Sci.* 1995; 75: 923-926.
32. Franz Ch. Nutrient and water management for medicinal and aromatic plant. *Acta Hort.* 1983; 132: 203-215.
33. Engelmeyer CE and Brandle JE. St. John's wort. Southern crop protection and food research centre, Agriculture and Agri- food, Canada. 1998, 75-79.
34. Cashmore AB. A note on the germination of St. John's wort seed In: Campbell MH. Germination, emergence and Seedling growth of *Hypericum perforatum* L. *Weed Research*. 1985; 25: 259-266.
35. Clark N. The biology of *Hypericum Perforatum* L. var. *angostifolia* In: Campbell MH. Germination, Emergence and seedling growth of *Hypericum Perforatum* L.. *Weed Research*. 1985; 25: 259- 266.
36. Hartman H, Kester D and Davis F. Plant Propagation, Principle and practices. Prentics Hall International Editions. 1990, P: 647.
37. Hornok L. Gyogynovenyek termszese es feldogozasa. *Mezogazdasagi Kiado, Budapest*. 1978, P: 356.
38. Cellarova E, Kimakova K, Daxnerova Z and Martonfi P. *Hypericum Perforatum* (St John's wort): In vitro culture and the production of Hypericin and other Secondary Metabolites. In: Bajaj PS (Ed): *Biotechnology in Agriculture and Forestry. Medicinal and Aromatic plant VIII*. Berlin, Heidelberg, Springer- verlag. 1995; 33: 261- 275.
39. Pluhar Z and Zelnik K. Introduction of *Hypericum perforatum* cultivar "Topas". *Atti del Convegno interna zionale: Coltivazione*

49. Gerard J. The Herbal. Revised and enlarged by T. Johnson. reprint by Dover publications In: Hobbs Ch. St John's wort. *Herbalgram*. 1996; 35: 18-32.
50. Laakman G, Schule C, Baghai T and Kieser M. St John's wort in mild to moderate depression: the relative of hyperforin for the clinical efficacy. *Pharmacopsychiatry*. 1998; 31: 54-59.
51. Philipp M, Kohnen R and Hiller K O. Hypericum extract versus imipramine or placebo in patients with moderate depression: randomized multicentre study of treatment for eight weeks. *BMJ*. 1999; 319: 1534-1539.
52. Harrer G, Schmidt U, Kuhn U and Biller A. Comparison of equivalence between the St John's wort extract LoHyp-57 and fluoxetine. *Araniem-Forsch*. 1999; 49: 289-296.
53. Kaufeler R, Meier B and Brattstrom A. Efficacy and tolerability of the St John's wort extraction comparison with placebo, imipramine and fluoxetine for the treatment of mild to moderate depression according to ICD - 10 [abstract]. Biocenter Symposium on Drug Therapy. Pharmacology of St John's wort (*Hypericum perforatum* L.) and its constituents. 2000. Frankfurt. Germany.
54. Brenner R, Azbel V, Madhusoodanan S and Pawlowska M. Comparison of an extract of hypericum and sertraline in the treatment of depression: a double blind, randomized pilot study. *Clin. Ther*. 2000; 22: 411 - 419.
55. Muldner, Von H and Zoller M. Antidepressive wirkung eines auf den wirkstoffkomplex hypericin standardisierten hypericum-extraktes. *Arzneim.-Forsch*. 1984. 34: 918.
56. Derbentseva NA and Rabinovich AS. Isolation, purification, and study of some physicochemical properties of novoimanin In: Novoimanin Ego Lech. Svoistva, Edited by: Solov'eva AI, Naukova Dumka: Kiev, USSR, 1968.
57. Saljic, J. Ointment for the treatment of burns. *Ger. Offen*. 2, 406, 452 (CL. A61K), 1975 (CA83: 197797).
58. Anon. Hypericin HIV trial in Thailand. 1995, *Scrip* 2019: 25.
59. Husnu K. Industrial Utilization of Medicinal and Aromatic plant. *Acta Hort*. 1997; 503:177-192.
60. Cooper WC and James J. An observational study of the safety and efficacy of hypericin in HIV-positive subjects [abstract]. International Conference on AIDS. 1990; 6:369.
61. Mishenkova EL, Derbentseva NA, Garagulya AD and Litvin LN. Antiviral properties of St John's wort and preparations produced from it. *Tr Sezda Mikrobiol Ukr*. 1975, pp: 222-322.
62. Lopez-Bazzocchi I, Hudson JB and Towers GH. Antiviral activity of the photoactive plant pigment hypericin. *Photochem. Photobiol*. 1991; 54: 95-98.
63. Hudson JB, Lopez - Bazzocchi I and Towers GH. Antiviral activities of hypericin. *Antiviral Res*. 1991; 15: 101-112.
64. Wood S, Huffman J, Weber N, Andersen D, North J, Murray B, Sidwell R and Hughest B. Antiviral activity of naturally occurring anthraquinones and anthraquinone derivatives. *Planta Med*. 1990; 56: 651-652.
65. Brondz I, Greiybrokk T, Groth PA and Aasen AJ. The relative stereochemistry of hyperforin-An antibiotic from *Hypericum perforatum* L. *Tetrahedron Lett*. 1982; 123: 1299-1300.
66. Schempp C, Pelz K, Wittmer A, Schopf E and Simon JC. Antibacterial activity of hypericin from St John's wort against multiresistant *Staphylococcus aureus* and gram-positive bacteria. *Lancet*. 1999; 353: 2129.
67. Fiebich B, Heinrich M, Langosch JM, Kammerer N and Lieb K. Antibacterial activity of hyperforin from St John's wort. *Lancet*. 1999; 354: 777.
68. Duke J. Handbook of Medicinal Herbs. CRC Press. Inc. Boca Raton, Florida. 1991, P: 677.
69. ROTE LIST 2004. ECV.EDITIO CANTOR VERLAG. AULENDORF.

دارویی گیاهان دارویی بر اساس شواهد و مستندات. چاپ اول.
موسسه فرهنگی انتشاراتی تیمورزاده - نشر طبیب. ۱۳۸۴،
صفحات ۹ - ۱۳۵.

۷۰. جهان آرا فهیمه و حایریزاده بی بی مهشید. اطلاعات و
کاربرد داروهای رسمی ایران. چاپ اول. شرکت داروگستر رازی.
۱۳۸۰، صفحه ۲۰۸.

۷۱. ضیایی سیدعلی و مسگرپور بیتا. احتیاط مصرف و تداخلات

Archive of SID

